

OIPINIÓ

L'ACTUALITAT DEL BAIX MONTSENY

Director
Josep Lluís Eras

Publicitat
Laia Castells

Àrees
Sant Celoni i Cultura: Laia Castells. **Baix Montseny, Esports i Opinió:** Josep Lluís Eras i Marian Oriol.

Redacció i Publicitat
Apartat de Correus, 106
08470 Sant Celoni

Correu electrònic
redaccio@actualitat.info
publicitat@actualitat.info

Telèfon
657 631 699

Edita
Ametista CI SCP

Impressió
Imprintsa

Tirada
1.700 exemplars

Dipòsit legal
B.34648-2006

EDITORIAL

Qui avisa, no és traïdor?

Qualsevol persona que hagi viatjat a Londres s'ha adonat del desplegament informatiu que hi ha a la ciutat quan, per exemple, es tanca una línia del metro per fer el manteniment. La informació apareix als diaris, a les entrades de les estacions, siguin o no del mateix trajecte, a la megafonia i a totes les indicacions dels enllaços dins els túnels.

Quan es parla de democràcia, dels valors democràtics, es parla del reconeixement del dret dels ciutadans a estar correctament informats. De per què determinat servei al que té dret està suspès, quines són les alternatives i, sobretot, d'intentar que estigui informat de la situació prèviament perquè afecti el mínim possible la seva vida diària.

Per algun motiu, al nostre país, això és un miratge. Es creen conselleries, regidories i processos d'informació i participació ciu-

tadana però els usuaris d'un tren poden quedar abandonats en una estació hores i hores sense que ningú no els digui ni ase ni bèstia. Es pot tancar l'accés a un Parc Natural, per causes perfectament justificades, però no utilitzar les vies de comunicació habitual per avisar-ho i destinar-les a explicar que a les Rondes de Barcelona es circula amb normalitat. Es pot tallar el carrer d'un poble per una causa prevista amb anterioritat sense avisar els usuaris.

Sorpren que una administració tan proteccionista com l'actual, que es preocupa del que mengem, fumem i de les nostres hores diàries d'exercici, no sigui igual de proteccionista amb valors importants com el nostre temps, les alteracions en la normalitat del dia a dia o, senzillament, amb la defensa del nostre dret a la informació. I comença a ser preocupant que l'administració, que ha de vetllar per les circumstàn-

cies des ciutadans, acabi pensant que tots som objectes passius que ens hem d'amotllar a les seves circumstàncies.

El darrer exemple l'hem viscut aquesta setmana quan la Generalitat ha argumentat que havia informat de la ventada correctament perquè, deia textualment, ja havia enviat un fax als ajuntaments. L'afirmació no és de vergonya aliena perquè molts ajuntaments van rebre el fax a les 11 de la nit de dissabte, quan ja no donaven a l'abast d'enretirar arbres i mobles dels seus carrers. Tampoc perquè la Generalitat, el nostre govern, confii en el fax com a mitjà de comunicació del segle XXI per a emergències. Causa vergonya aliena tenir una Generalitat tan 'metropolitana' que no sap que als ajuntaments petits el cap de setmana ningú no recull els fax perquè no tenen el finançament econòmic per destinar-hi una persona que s'hi dediqui.

BÚSTIA

Robatoris a la Batllòria

Darrerament, la Batllòria es troba deixada de la ma de Déu. Puc afirmar que no tenim gaire vigilància policial, tot i que com es diria vulgarment, el peix gros polític de la policia, la senyora regidora, és del poble però sembla no preocupar-li que alguns veïns patim robatoris als nostres domicilis.

Fa un any, semblava que hi havia tot sovint una patrulla voltant pels carrers, però la cosa ha anat afluixant, fins i tot a la sortida de l'escola no hi ha vigilància. Això sí, no sé qui va decidir tan alegrement tallar el carrer a les hores d'entrada i sortida, recaient la responsabilitat en la figura del conserge. Quines penques.

Per això pregunto, de què ens serveixen tants polítics i tant Consell de Poble si aquets serveis tan bàsics en els temps que correm no estan coberts.

Ah! No val excusar-se dient que no hi ha prou plantilla, per que ja fa anys que sento aquesta cançó i bé que paguem tots el impostos.

Joan Gaig,
La Batllòria

Participació vs imposició

En els temps que corren l'esperança d'un futur millor és l'únic que ens queda per no enfonsar-nos. Obama ens ha retornat aquesta esperança ja que ens ha transportat, encara que hores d'ara

només sigui una utopia, a l'època en què el diàleg i la paraula eren les nostres raons. És per això que lamento que aquest corrent mundial, beneïda globalització, qui s'ho podia pensar, no hagi servit per què aquells que ens representen de més a prop hagin recollit el testimoni. Dic tot això per què al meu poble s'està produint el procés contrari. Sóc d'Arbúcies, veï de l'arteria principal del poble, que l'ajuntament vol reformar. Una reforma disressada de procés participatiu (podem dir com volem el nou carrer però no

si la volem, es fa si o sí) però que en realitat fa tuf d'electoralisme prematur (espero equivocar-me). Tenim un ajuntament d'esquerres format per un tripartit (ERC, CUPA i PSC) que ha retornat a temps remots intentant imposar una reforma faraònica en la qual els veïns no tenim veu ni vot. Som un poble acostumat a treballar però que, degut a la conjuntura econòmica, passa per moments difícils: l'atur ha pujat un 50% en pocs mesos, s'han reduït horaris, les empreses tanquen i alguns treballadors no cobren. La majoria

de veïns s'oposen a la reforma no pel fet que no sigui necessària, sinó per què no és el moment de realitzar projectes a càrrec de contribucions especials que significaran una despesa extra per les persones que hi viuen o hi tenen negocis. Treballa 8 hores sense possibilitats d'extres, tinc dos fills, una hipoteca de 800 € i un sou de 1000 €. A mi no em surten els comptes. Per sort aquest no és el meu cas, però podria ser-ho. I els entenc. Per això demano respecte però sobretot diàleg. Escoltar és el mínim que poden fer aquells que ens governen per què nosaltres els hi hem atorgat aquest privilegi, no per què ho siguin per gràcia divina. L'objectiu no hauria de ser aferrar-se a la poltrona sinó aconseguir millorar la vida de tots i cadascun dels vilatans del poble.

Àngel Díez i Arimany,
Arbúcies

Consulta popular

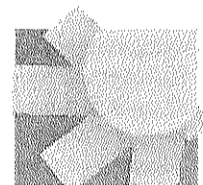
Sense que serveixi de precedent, m'agradaria felicitar els polítics per la consulta popular de diumenge passat. No és gens freqüent que s'escolti els ciutadans més enllà de les eleccions o de les relacions individuals que puguin tenir amb l'administració. I igual que sempre ens queixem, està bé valorar-ho. Accions com aquestes apropen polítics i ciutadans.

Olga Valenzuela Marco,
Sant Celoni

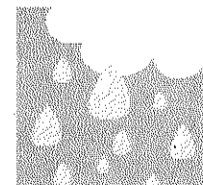
Les cartes adreçades a la secció Bústia, encara que es demani que es publiquin amb inicials, han d'anar signades amb el nom i cognoms de l'autor o autors i han d'incloure l'adreça, el municipi, un telèfon de contacte i el número del Carnet d'identitat. L'Actualitat del Baix Montseny es reserva el dret de publicar-les o bé escurçar-les. Les cartes es poden enviar a l'Apartat de Correus 106 de Sant Celoni (08470) o bé al correu electrònic: redaccio@actualitat.info.

ELS NOMS

Bombers i policies
Baix Montseny

Davant el vendaval de dissabte, tothom ha coincidit en destacar la feina que han fet els professionals del cos de Bombers. La seva tasca, a la que cal sumar la dels cossos de policies i treballadors dels ajuntaments, entre altres, han minvat novament les mancances dels de dalt.

Antoni Fogué
Diputació de Barcelona

Si hi ha dubtes en la diligència de la Generalitat davant el vendaval de dissabte, seria bo saber què va fer la Diputació de Barcelona on li pertocava, com són moltes carreteres de la seva jurisdicció. L'únic comunicat de la jornada va ser, lamentablement, per justificar un estudi que va fer sobre un camp de beisbol.